



GENT DEL MASNOU



Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 337, desembre 2015

BON NADAL

PER A NADAL I REIS

LLIBRES EDUCATIUS D'ESTEVE PUJOL I PONS

Valors per a la convivència. Parramón Ediciones (reflexió, contes, activitats...) (*)

Valors per créixer. Parramón Ediciones (reflexió, contes, activitats...) (*)

El Gran Llibre dels Contes amb Valors. Parramón Ediciones (26 contes sobre valors) (*)

El Gran Llibre de les Emocions. Parramón Paidotribo (20 contes sobre emocions) (*)

Pensaments d'un educador. Edicions Saragossa (Premi d'Assaig Pedagògic. Santa Llúcia 09)

(*) També hi ha edicions en castellà i en altres idiomes.

Materials per a la construcció i la decoració
Homs
www.materialshoms.cat

ENS HEM
TRASLLADAT



Joan XXIII, (Ronda del Masnou (sobre l'autopista) 93 555 81 56 el Masnou Tota mena de materials i maquinària per a la construcció, decoració, reforma i bricolatge o jardí. Pintura **Escultor Llimona, 9 · 93 540 37 69 Alella.** Totes les novetats a la nostra botiga. Gran exposició de ceràmica, pedra natural, parquet, sanitaris, cuines, aixetes, mampares i electrodomèstics

Nou horari: tots els dies jornada seguida de 7 a 18 · Dissabte de 8 a 12.

ATENCIÓ, NADONS MASNOVINS NASCUTS EL 2015!

CONVOCATÒRIA PER A LA FOTOGRAFIA DE NADONS:
EL DIUMENGE, DIA 10 DE GENER,
A 2/4 DE 12 DEL MIGDIA.

La fotografia es farà, com de costum, a les
escalinates de Bell-Resguard.

Informació: 93 555 80 06 - 93 555 21 13

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Nadal

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
Tel. 93 126 82 20
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

Concert de Nadal Coral★ ★ Xabec

Dissabte 19, a 2/4 de 10 del vespre, a la Parròquia de Sant Pere del Masnou.
Més info. pàg. 31

Bon Nadal i Felç Any ★ 2016★

Fe d'errata

El mes passat al capçal de la portada del butlletí sortia com a octubre i evidentment era novembre; el núm., però, era correcte, el 336. En demanem disculpes.

Recordeu els follets de que parlavem a l'octubre? Doncs, d'això, ells en foren els culpables.★

Editorial

TROBAR EL NORD PERDUT

Quan qui escriu aquest editorial era molt més jove que ara, va tenir el privilegi, juntament amb d'altres companys de fatigues, de militar en el moviment escolta d'incipient implantació al Masnou. Jovenets i enjogassats com érem, anàvem al "cau" dels minyons de muntanya, també coneguts com a *Boy Scouts*, i allà, entre jocs i cants, apreníem tècniques i descobríem l'amor a la natura i al país. Déu n'hi do. Entre les diferents tècniques que rebíem, els nostres caps ensenyaven a orientar-nos amb l'ajut d'una brúixola, petit estri imantat que sempre assenyalava el nord. Poc ens adonàvem aleshores que, aprenent a manejar aquell senzill aparell, de retop estàvem aprenent a orientar-nos nosaltres mateixos davant de les proves i entrebancs que la vida d'adults ens aniria presentant. La qüestió era no perdre el nord, tant el magnètic com el nord personal, el nord dels valors que ens feia més persones.

Tot aquest llarg i personal preàmbul ve a tomb de les tristes vivències que ens han colpit darrerament i que ens fan dubtar sobre els encerts i desencerts de la societat en la qual estem immersos, tant els qui pertanyem al vessant dit "occidental" com els qui n'estan exclosos o al marge. Ens referim naturalment als brutals atemptats del mes passat a París que van causar tant d'estrall entre la població civil francesa, massacrada indiscriminadament per uns fanàtics engegats, que, cercant el seu nord, l'han perdut totalment. Tristesa, dolor, indignació, rebuig, odi, desconcert, malfança... aquests i més substantius que hi podríem afegir descriuen tots els sentiments que s'han generat a resultes d'aquesta nova batzegada.

És evident que calen actuacions policials i tal vegada militars per eradicar aquest càncer que atropella sense miraments els valors que ens són més propers i preuats: la democràcia, la cultura, la llibertat d'expressió i de creences religioses, l'esbarjo i tots els drets i deures socials que hem aconseguit (no sempre, malauradament) dins el marc de la convivència; però també és cert, no ho perdem de vista, que cal reflexionar, entonar un *mea culpa* i reparar en la mesura del possible el cúmul d'abusos i espifiades que al llarg de segles els "occidentals" hem anat escampant per tota la geografia de la terra des de la nostra talaia privilegiada i que avui segueixen provocant violència extrema i fugides a la desesperada en molts indrets de l'"altre món".

No és gens fàcil, ho sabem de sobres, però cal retrobar el nord perdut per redreçar aquest desgavell que ens aclapara i fa infeliços a uns i altres sota la dictadura de les armes i de l'odi desfermat que trepitja persones, cultures, religions, valors i drets humans. Cal que els responsables dels diferents països, entitats supranacionals i caps visibles de les diferents religions es trobin i es comprometin en aquesta inajornable causa en benefici de tota la humanitat. El nord segueix al seu lloc; ara, cal retrobar-lo i és tasca de tots plegats, també tasca personal de cadascú en el nostre entorn més proper.

Aprofitem l'avinentsa d'aquest nou Nadal per afinar la nostra brúixola personal i posem-nos mans a l'obra en tot allò que tinguem a l'abast.

BON NADAL!

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
NADALA Esteve Pujol	5
BÚSTIA OBERTA.....	7
GENT AMB GENT <i>Montserrat Llagostera Torrent</i>	8
VOT CAPTIU VOT INÚTIL Joan Camps	10
LAJEDO DO PAI MATEUS Joan Maresma Duran	11
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran	14
QUI VA MATAR A L'ALMIRALL NELSON? Josep Condeminas	15
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray	18
HISTÒRIA DE LA <i>PESETITA</i> Lidia Ruiz Sanchez	22
SOM Oriol Lugo	23
LA PUNTA DE LA LLENGUA(71) Esteve Pujol	23
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot	25
ARRAN DE SÒL per Pledebut	26
TEATRE CAPITAL Rosa M. Isart	26
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany	27
DITES POPULARS Albert Vidal	27
CRÒNIQUES	30
GENT DEL MASNOU INFORMA	31

LLAR D'INFANTS

El petit Vailet

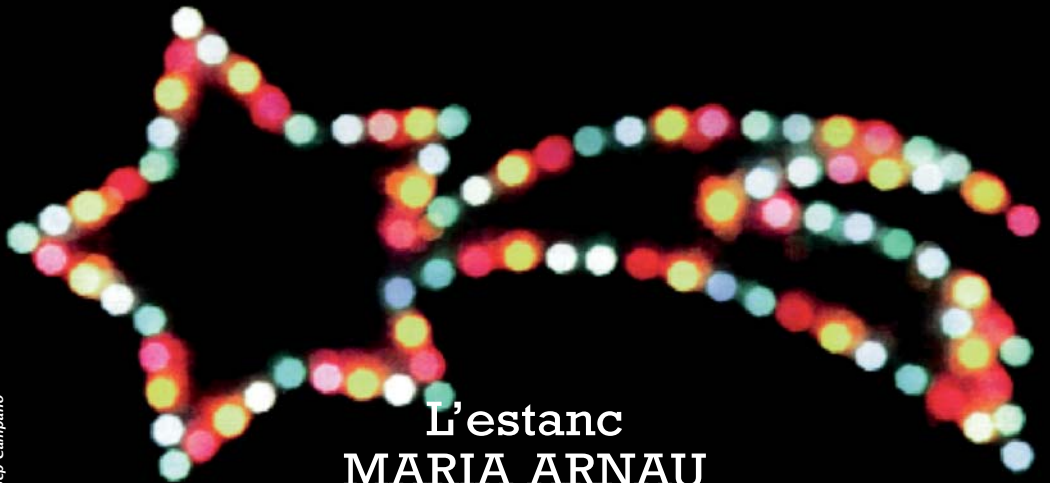


**MOLT
BONES FESTES**

Ventura Gassol, 29

93 555 57 11.

El Masnou



Fotografia de Josep Campano

L'estanc
MARIA ARNAU
us desitja
**UN BON NADAL I
FELIÇ ANY NOU**

TABACS · CAVA DE CIGARS · CIGARRETS ELECTRÒNICS · REGALS
GUARNIMENTS PER AL NADAL I CAP D'ANY

Carrer Navarra, 51 · Tel. 93 540 14 48



Nadal 2015

Mitjançant la nadala ja tradicional del nostre consoci Esteve Pujol i Pons, la redacció, al costat de la Junta Directiva, s'afegeix als sentiments de l'autor –aquest any amb un rerefons cívic ben actual– i desitja a tothom –socis, simpatitzants i lectors de *Gent del Masnou*– unes Bones Festes i el millor per a l'any 2015.

*Tots els qui obren el mal tenen odi a la llum i no s'acosten a la llum,
perquè quedarien al descobert les seves obres.
Però els qui viuen d'acord amb la veritat s'acosten a la llum,
perquè es vegin les seves obres,
ja que les fan segons Déu. (Jn 3,20-21)*

LES RATAPINYADES DEL PESSEBRE

De les bigues de l'estable
penjades en dolça pau,
un munt de ratapinyades
dormien i somiaven,
de tota claror allunyades
com des de segles ho fan.

Cap per avall, monstres sàdics,
orelluts, peluts, goluts,
esperen que la nit caigui
per recórrer amb vol erràtic,
boca oberta i aspre llavi,
els entorns i molt més lluny.

A la nit d'aquell desembre
havien sortit a caçar:
al matí amb la fartanera
tornaven molt satisfetes,
ben sadollades d'insectes
i amb ganes d'anar a clapar.

Quan el primer son ja trenquen,
l'estable s'omple de llum
que les esglaia i desvetlla:
– *Si la nit encara és tendra,
com és que el dia comença
en moment inoportú?*

Des del sostre prou s'adonen
d'on surt aquella claror:
surt d'un Infant que acaronen
una dolça mare jove
i un noi gallard que enamora;
tots dos l'omplen de petons.

– *Només volem fosc*– clamen
els muricecs esverats–;
*ni fulgors ni clarianes
ni llampecs ni tan sols llànties
...ni nounats amb lluminàries
ni parelles fulgurants!*

*Si la nit es torna dia
i el dia es transmuda en nit,
embolica que embolica,
ni podem fer una dormida
ni podem fer la sortida,
que la llum és un perill!*

Els que sí, prenen volada,
s'arrecren en un cau
on no entri ni una flama,
on regni una fosca opaca.
No en queda cap a l'estable,
que hi ha massa claredat.

El Josep i la Maria
no entenen pas el perquè
d'aquella voleiadissa;
Ei!, ¿com pot ser que algú odia
la llum amb tal ferotgia
que fugi d'un cel serè?

Ho entendran quan Jesús digui:
– *Qui obra el mal vol la fosc*;
*que cap testimoni el miri
ni de lluny uns ulls l'espïin.
Els qui tenen un fer nítid,
aquests cerquen la claror.*





24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Desembre 2015 --

1	dimarts	Aymar
2	dimecres	Ocata
3	dijous	Riera
4	divendres	Fàbregas
5	dissabte	Viayna
6	diumenge	Viayna
7	dilluns	Aymar
8	dimarts	Aymar
9	dimecres	Riera
10	dijous	Fàbregas
11	divendres	Viayna
12	dissabte	Dominguez
13	diumenge	Dominguez
14	dilluns	Ocata
15	dimarts	Riera
16	dimecres	Fàbregas
17	dijous	Viayna
18	divendres	Dominguez
19	dissabte	Aymar
20	diumenge	Aymar
21	dilluns	Ocata
22	dimarts	Fàbregas
23	dimecres	Viayna
24	dijous	Riera
25	divendres	Riera Nadal i
26	dissabte	Riera St Esteve
27	diumenge	Riera
28	dilluns	Fàbregas

29	dimarts	Aymar
30	dimecres	Dominguez
31	dijous	Viayna

-- Gener 2016 --

1	divendres	Viayna	Cap d'any
2	dissabte	Ocata	
3	diumenge	Ocata	
4	dilluns	Aymar	
5	dimarts	Dominguez	
6	dimecres	Dominguez	Reis
7	dijous	Ocata	
8	divendres	Riera	
9	dissabte	Fàbregas	
10	diumenge	Fàbregas	Trobada nadons del 15
11	dilluns	Dominguez	
12	dimarts	Aymar	
13	dimecres	Ocata	
14	dijous	Riera	
15	divendres	Fàbregas	
16	dissabte	Viayna	
17	diumenge	Viayna	
18	dilluns	Aymar	

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

h o b e s t r i A n o c r e a n t à s t i c a s s o c i a t i o n a l r a t a f a r a m b a d r e s t a c o l l a d e m a s n o u c o l l a d e m a s n o u

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o **inicials**. En **cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mandrà correspondència amb els seus autors.

PENYA BARCELONISTA

Benvolguts Amics,
Avui, com a Junta sortint de la Penya Barcelonista El Masnou-Ocata-Teià, ens adreçem a tots els socis i amics per agrair-vos tota la confiança i amistat que ens heu demostrat al llarg d'aquests anys; alguns de nosaltres ja en fa vint-i-quatre que hi som i és per això que creiem que ja ha arribat l'hora de deixar-ho.

Va ser l'any 1978 quan un grup de culés del poble encapçalats pels senyors Josep Cabanes, Emili Ramon, Joan Domènec, Josep M^a Ramon i Jordi Mallfré van decidir de crear la Penya Barcelonista Benvinguts El Masnou, i l'any 1990 va ser el senyor Jaume Miralpeix i Basomba qui es va posar el capdavant de l'entitat com a President fins a l'any 1991, any en què hi va haver les primeres eleccions democràtiques de la Penya on en va sortir escollit President el senyor Vicenç Segarra Bernardo i fins al dia d'avui, 30/07/2015 El llarg d'aquests anys a l'entitat hi ha hagut diferents canvis, tant pel que fa a membres de junta, com el nom de la penya i el canvi de situació de la seu social.

La Penya es va passar a dir Penya Barcelonista El Masnou-Ocata fins a l'any 2009, que s'hi va afegir el nom de Teià després de la fusió dels dos pobles; fruit d'aquesta

entesa amb el poble veí va ser quan ens vam establir en el nou local social en el carrer Fontanills, una experiència que ha durat fins a la passada temporada i de la qual ens sentim molt satisfets; però ara, després de la desvinculació dels dos pobles, l'entitat recupera el nom de Penya Barcelonista El Masnou-Ocata

Pel que fa a la Junta, ens han acompanyat molts companys; a tots ells donar-los les gràcies per les diferents tasques en les quals ens heu ajudat, perquè sense el vostre suport i col·laboració tot això no hauria estat possible; tam-bé volem aprofitar per tenir un record pels nostres companys de Junta Antoni Gabarró, Xavier Tamarau i Emili Vila, i per tots els socis que ens han deixat al llarg d'aquests anys.

També hem de donar el nostre agraïment a tots els establiments del poble que col·laboreu amb la penya i que desitgem que ho continueu fent ja que sou una part molt important per a la nostra entitat.

Han estat uns anys fantàstics, però no tot han estat flors i violes, hem tingut grans alegries però també algunes decepcions.

A la Penya, hi hem dedicat moltes hores, hem plorat i hem rigut, hem viatjat, hem fet jornades gastronòmiques, hem col·laborat en

finalitats solidàries i un munt de coses més...

Però ara es el moment que algú altre es posi al capdavant per continuar consolidant la Penya Barcelonista entre les més actives del Maresme.

Aquesta temporada a la Penya hi haurà una comissió gestora presidida per Francesc Puiggròs, que serà l'encarregada de convocar les eleccions al final de la temporada; us animem a tirar endavant i que us presenteu a les eleccions al final de la temporada.

Rebeu una salutació i tot l'agraïment de la Junta sortint: Vicenç Segarra; Enric Guerra; Robert Solsona; Amparo Guillem; Simeon Merino; Isidre Busqué; Oriol Ribera; Marc Lacuesta i Josep Lluís Rubio

Visca La Penya Barcelonista!
Visca el Barça!!!

EL REVOLT BOB MARLEY

Senyor President,
El motiu d'aquesta carta és felicitar l'Ajuntament del Masnou per una feina ben feta. Si som bons per criticar, també ho hem de ser per loar.

Es tracta de la nova senyalització que van posar aquest estiu al revolt del carrer Navarra (anomenat Bob Marley) arran de la immobilització de l'autobús urbà, que no va poder girar perquè hi havia cotxes aparcats a ambdós costats, el dia 5 de juliol d'enguany. El conductor va avisar la Policia Local per tal de demanar ajuda i aquests van retirar del lloc els vehicles que molestaven. Al cap d'uns dies l'Ajuntament, va posar més senyals prohibint aparcar en aquell indret. Jo anava en aquell autobús i

vaig veure com n'era, de difícil, passar en aquelles circumstàncies. No hi havia manera. Per això no entenc com la gent es queixa quan l'autobús no arriba a l'hora. Com ha d'arribar, si li posen bastons a la roda? Moltes gràcies per la seva atenció. Ben cordialment.

Rosa Ma. Contin Roca

ENCORATJAMENT

L'Assemblea Nacional Catalana-Al Masnou decidim es felicita per la decisió i aprovació en el ple de l'Ajuntament del Masnou del passat dijous 19 de novembre pel suport al Parlament de Catalunya en la resolució del 9 de novembre del 2015 de la *Declaració d'inici del procés de creació de l'Estat Català independent en forma de república*. Així mateix encoratgem els regidors partidaris d'un Estat propi a continuar en l'esforç i la lluita per aconseguir una república catalana, justa, lliure i democràtica en la qual tots els ciutadans de Catalunya puguem construir un país més lliure, més just i més solidari per al nostre futur.

Visca Catalunya Lliure!

Al Masnou decidim ANC

RENOVACIÓ DE LA JUNTA DE LA COLLA DE DIABLES DEL MASNOU

En data 14 de novembre de 2015 ha estat elegida com a presidenta de la Colla de Diables del Masnou la senyora Saray Rubio i Fernández.

Aprofito l'avinentesa per donar les gràcies a totes les persones, comerços del

Continua a la pàg 14



...des de jove m'he sentit molt independent

Montserrat Llagostera Torrent

53 anys

Mestra i directora de la Coral Xabec de Gent del Masnou

La introversió podria ser en moltes persones la disfressa dels qui mai no han donat res o que mai no han aportat res en l'entorn social on les circumstàncies de la vida els ha anat situant. Quan hem iniciat la conversa amb la Montserrat, coneixent-li una bona part de les seua dedicació professional, de la seua vocació i del seu altruisme, preguntant-li "Qui ets tu?", ens ha respost "No entenc bé la pregunta!", hem pressentit que ens quedariem amb moltes ganes de conèixer la part més substancial d'ella mateixa, que, en voler mantenir blindada en la seua intimitat, ens ha encoratjat encara més a descobrir. Per això de bones a primeres, estimulats per la curiositat, hem volgut insistir.

Pel que sabem, coneixem la teua condició d'artista i pensem que la música és la teua vocació predominant; però, a part de la música, com et definiries tu?

No m'agrada gaire parlar de mi! –s'ho pensa uns instants, però tot seguit ha respost–: Més que vocació m'hi he trobat, la música m'ha agradat des de sempre, i amb el temps també m'ha semblat molt adient com una sortida professional i és que jo, potser per idealisme, sempre he cregut que si professió i vocació, sent la mateixa cosa, poden anar juntes, és evident que apunten la possibilitat d'assolir en la vida un grau de realització personal impagable.

És clar que la música m'agrada i forma part de mi, però també és una afició on m'he trobat còmoda; tot i sentir-me atreta per la seua tècnica, la música m'ha captivat pel seu component poètic. Per resumir, crec que m'he format i especialitzat en la franja de la música per a la qual m'he trobat més dotada.

Com has pogut formar-te musicalment i a la vegada fer del magisteri el mitjà de vida?

Fou la Sara, la meua primera mestra de música en el col·legi de les Carmelites de Ripoll; d'ella vaig rebre les primeres classes de solfeig i també de piano; més tard i atreta per la música antiga fou l'Albert Romaní a Barcelona qui em va donar els primers elements per des-

envolupar-me en l'ofici de músic. També en el terreny més personal la Michèle Boix, mestra de primària, em va marcar molt, igual que a mi, també a la majoria de les altres noies de la classe. Era una dona que transmetia confiança i ens feia parlar i raonar; aquesta influència va reforçar la meua personalitat; això ha fet que la vida no m'hagi arrossegat, més aviat he estat jo mateixa que m'he marcat el camí i des de jove m'he sentit molt independent.

Als divuit anys, havent viscut sempre a Ripoll, vaig venir a Barcelona i la millor oportunitat per estudiar vaig trobar-la en el Conservatori de Badalona; aleshores era una escola que mantenia un ambient quasi familiar, era un valor afegit per als qui érem lluny de casa.



La Montserrat mostrant-nos un cartell on figura la Coral Xabec.

La interpretació al clavicèmbal la vaig perfeccionar fent estades puntuals a Amsterdam, però en l'orgue sóc autodidacta, una pràctica en un instrument al qual, en no poder tenir-lo a casa, no puc dedicar totes les hores que voldria. El clavicèmbal, més que interpretar-lo com a solista, m'agrada tocar-lo acompanyant com a part d'un petit grup o, millor encara, amb orquestra.

T'ha quedat recança d'altres tendències musicals que t'agradin?

Com a assignatura pendent, sí! Semblarà estrany, però sí que m'agradaria amb el piano aprofundir en la música de jazz, sobretot en l'àmbit de la improvisació. En realitat entre la música barroca i el jazz hi trobo molts trets en comú.

Molts autors i intèrprets m'agraden, però no tinc cap ídol concret ni em decanto per cap estil determinat, tot el que escolto m'aporta un valor específic que m'impacta més o menys. Si un autor o intèrpret m'agrada molt el se-gueixo.

I en l'oci, tens alguna afició que practiquis?

M'agrada la muntanya, el meu aprenentatge a gaudir de la natura s'inicià a Ripoll. Malauradament, fa poc vaig trencar-me el peroné i la recuperació ha estat lenta; això m'ha limitat les excursions a la muntanya com estava habituada. Sortosament puc nedar bé i la piscina em permet mantenir la forma mentre recupero la plena mobilitat.

Col·legi de monges! T'ha influït?

No sóc gaire religiosa però sóc creient, sóc catòlica i m'agrada molt el Papa Francesc tan trempat i tan simpàtic que tenim.

Socialment m'he relacionat molt bé amb els mossens de les parròquies on he viscut i m'he integrat fàcilment amb la gent que hi participa activament i de molt bon rotllo. Últimament només frequento l'església de Sant Pere, on sovint acompanyo amb l'orgue les misses i celebracions.

Fes autocrítica; dels pecats capitals, quin és el que t'agafa a vegades amb el peu canviat?

Sembla una pregunta molt indiscreta –s'ho repensa somrient i avisa–: Respondré amb la mateixa ironia que intueixo en la pregunta: La mandra és el meu pecat capital, em ve sobretot quan haig de fer coses inútils, és una mandra sana que m'estimula la virtut de la paciència i m'evita perdre els estreps. Sóc una activista de l'eficàcia que actua en moltes situacions la meua tolerància. Però no sempre! És massa sovint que en molts àmbits de treball i de serveis públics que haurien de ser àgils, la burocràcia inútil els fa inefficaços.

En què no estàs d'acord?

Sembla mentida que havent avançat tant científicament i tecnològicament, encara hi ha mig món patint guerres que obliguen a emigrar tanta gent buscant refugi i països d'acollida; alguns responsables directes de tanta injustícia es mostren molt interessats a atiar els conflictes sense cap sensibilitat per les misèries que han causat i segueixen causant.

I la solidaritat?

Intento ser generosa. Tot allò que faig desinteressadament m'ho trobo quasi sempre compensat; en el meu entorn social la cadena solidària és una constant, es dona i es rep reciprocament; a vegades es rep més del que es dona, sobretot en la meua tasca com a docent.

Ara portes més de trenta anys al Masnou; com hi vas venir a parar?

Fou en un projecte d'escola de música que des del Conservatori de Badalona vam oferir a l'Ajuntament d'aquí. Així va néixer el Taller de Música de la Casa de Cultura, un intent que va tenir prou impacte, però la falta de mitjans la va extingir sense poder acomplir els tres anys. Des d'aleshores, a mesura d'anar venint al Masnou i sentir-m'hi bé, vaig decidir de quedar-m'hi.

La Coral Xabec sí que ha marcat una gran part de la meua activitat musical i aquest any en celebrem els vint anys; ja som part de la història cultural del poble.

No deu ser fàcil mantenir la motivació d'una coral; com heu assolit



L'orgue, passió, servitud i fantasia.

aquesta constància?

Potenciant el talent musical i les veus dels cantants en un repertori amè i variat que assagem amb l'afany de treure'n el millor de cadascú de nosaltres. Sí que hi ha hagut moments canviants, baixes justificades, ja que assajar un vespre cada setmana i atendre els nombrosos concerts en dies festius, a vegades és incompatible amb la vida laboral i familiar; però no han faltat les noves incorporacions, que han enriquit el grup i han influït positivament en el so actual de la Coral Xabec. També alguns dels components ens han deixat, i el dolor i el dol sí que ens han atrapat. La música, però, és un bàlsam, potser la millor teràpia per apaivagar les desgràcies que ens imposa la vida.enguany en celebrem el vintè aniversari i per aquest motiu aquest mes d'octubre vam pujar a Montserrat a cantar després de la missa conventual; pel desembre hi haurà una exposició de la

trajectòria de la Coral al local de Gent del Masnou i a final de gener farem dos concerts, un a Ca n'Humet i l'altre a Sant Pere posant les nostres veus a la Missa en Sol M de F. Schubert.

Què ens recomanaries?

Un llibre: Cròniques italianes, de Stendhal

Un pintor: Giorgio de Chirico

Una pel·lícula: Oh brother, dels germans Cohen

Una música: Les cantates de J. S. Bach

Què faries si fossis una dona immensament rica?

Si tingués molts diners compraria un orgue per a l'església de Sant Pere i m'hi passaria part de la vida i renunciaria a la resta de diners que no necessités. Però, fantasies a part, si un dia m'oferissin ser l'organista de la parròquia d'un poble perdut, potser m'hi perdria per sempre.



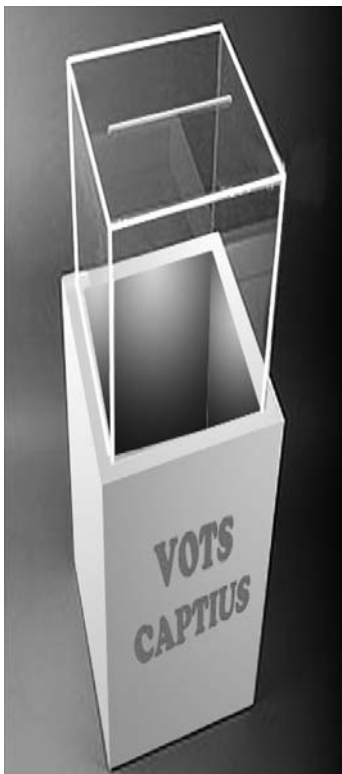
La Montserrat i la Xabec a Montserrat en la celebració del 20è aniversari de la Coral

VOT CAPTIU, VOT INÚTIL

Joan Camps i Ortiz

Aquest escrit va dirigit a tothom que com jo vam votar a les urnes de cartró del 9N i també a tothom que es va sumar a la legalitat vigent d'acord al sacre text constitucional, que va permetre les eleccions autonòmiques del 27S, aquesta vegada emetent la papereta del vot en urnes homologades per a la democràcia orgànica, que des de la mort de Franco, però amb el franquisme encara ben viu, ha donat nou oxigen a una monarquia imprementable, que en la seva continuïtat dinàstica sembla voler perpetuar el partidisme corrupte que ho ha pervertit tot infiltrant-se fins a la medulla institucional de l'estat sense deixar un pam de net en cap dels seus àmbits, fent un poti-poti emmetzinat dels poders de l'estat: de l'executiu, el legislatiu i el judicial amb la connivència dels poder fàctics de l'economia representats per la banca, els serveis públics privatitzats per les portes giratòries de la política i beneïts per la conferència episcopal espanyola.

La pregunta és molt senzilla i val per a tothom: Què se n'ha fet del meu vot? Per a mi la resposta és obvia! He votat JUNTS PEL SÍ sumant-me als 1.611.083 vots obtinguts amb els quals, en comparació als 727.200 de CIUTADANS, hem guanyat les eleccions per majoria relativa; però el meu vot he quedat captiu per l'aritmètica dels resultats electorals. Això vol dir que el meu vot és inútil si prospera el discurs parlamentari d'Inés Arrimadas, que amb la seva particular màgia aritmètica ha sumant tots els vots dels altres partits menys la CUP i s'ha atorgat una majoria absoluta d'1.949.821 vots i s'ha fet seus també els vots guanyats pel PSC, CATALUNYA SÍ QUE ES POT i el PP, un tripijoc que sense tenir en compte la CUP els dóna la majoria absoluta. Bé, acceptem-ho com a bons demòcrates: si la CUP jugant a l'anarcosurrealisme volgués afavorir l'aritmètica de CIUTADANS, aleshores Inés Arrimadas ja podria aspirar a ser investida Presidenta del govern de la Generalitat,



pràcticament sense baixar de l'autocar i sense campanya electoral, vull dir sense haver d'anar a noves eleccions.

Però, senyora Arrimades!, tan llesta que és vostè, quina manera de fer números és aquesta? Els vots captius no ho són únicament dels qui vam votar a JUNTS PEL SÍ amb la idea clara que era Mas el candidat a la investidura, també estan captius els vots a favor del PSC, que mantenen la convicció del "dret a decidir" oblidat per l'autisme interessat de Miquel Iceta, sotmès a la quimera d'un PSOE que promet reformar a mil anys vista la constitució. Si CIUTADANS i el PSC tampoc no volen concedir als catalans la gràcia d'un referèndum a l'escoçesa, imagini quants vots captius han anat a parar a CATALUNYA SÍ QUE ES POT, que, estan també a favor del "dret a decidir", als seus propis parlamentaris sotmesos a la disciplina de vot no els ha permès ni l'abstenció, la

qual cosa no comportaria la investidura de Mas.

La investidura potencial d'Arrimadas basada en el seu càlcul aritmètic és tan improbable com cínic ha estat el seu discurs; però, amb la seva gosadia en plantejar-lo amb tanta convicció, trobo estrany que no sigui CIUTADANS el partit més interessat en el referèndum per fer la prova del cotó fluix, l'única manera de saber què volem els catalans, tots, sense excepció; i per a mi és evident que els qui es neguen a posar les urnes per dirimir democràticament la controvèrsia de la independència, mostren la feblesa d'haver tibant tant la corda del centralisme que afavoreixen que a la majoria dels catalans no ens quedi cap estímul per mantenir la dependència asfixiant que ens ofereix l'estat espanyol. Crec que JUNTS PEL SÍ ja ho ha fet tot, massa més del que podia fer per formar nou govern. Cal dir que l'últim intent d'investidura ha significat una superació histriònica de la pitjor astracada imaginable pel *Polònia*, però excusable perquè en els moments dramàtics que imposa la vida, el ridícul és perdonable si se sap fer un dràstic punt i a part.

La CUP porta massa dies llevant-se amb la mandra del peu dret; si Rajoy ha estat director de la fabrica de l'independentisme fins a fer-lo majoritari, sent els escons de la CUP la roda indispensable per tirar el procés endavant, en desinflar-la han fet captius tots els vots de JUNTS PEL SÍ, que com un bé o un mal menor consideràvem el liderat de Mas el més consistent. Penso, doncs, que si en el moment de publicar-se aquest escrit, els representants de la CUP no s'han llevat un matí amb el peu esquerre de fer un gol, la convocatòria de noves eleccions al Parlament és l'única manera de fer una segona volta i alliberar tots els vots captius que els partits maldestres han convertit en obsolets i tornar a les urnes amb el vot intransferible de cadascú, un vot que pugui ser útil d'una puta vegada.

Lajedo do Pai Mateus

Joan Maresma Duran



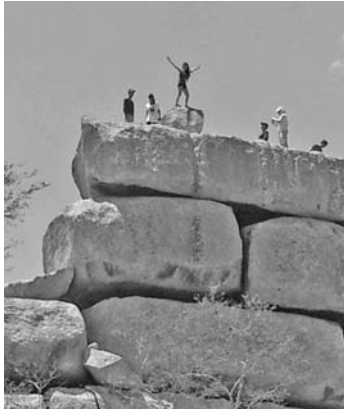
El *Lajedo do Pai Mateus*, a l'estat de *Paraíba*, és un d'aquests llocs privilegiats pels capricis de la natura. De lluny, el que es veu és una enorme base de granit on grans pedres rodones li donen un aspecte únic, com si algú les hi hagués posades. Ja de més a prop, un s'adona que són enormes i que algunes pesen més de 40 tones...

El *Lajedo* es troba al municipi de *Cabaceiras*, a l'interior de l'estat, en una regió coneguda com *Carií Paraibano*. Regió que durant molt temps ha estat pràcticament oblidada.

Els geòlegs diuen que aquesta formació rocosa peculiar és fruit del desgast del sòl al llarg de milions d'anys per petites fisures i per les grans variacions de temperatura. Hem de pensar que aquí la pluja és ben escassa.

Diu la llegenda que un ermità-*curandero* va viure en aquesta regió al segle XVIII i moltes persones el buscaven per consultar-lo. El *Pai Mateus* no cobrava pels seus serveis i només acceptava menjar. Per aquest ermità –literalment el *Pare Mateu*– és que aquest lloc –que es troba en una propietat privada, un *hotel-fazenda* el propietari del qual és cosí d'uns amics; hem tingut la sort de poder tornar-hi; en parlava al butlletí del febrer de 2012– rep aquest nom.

A prop del *Lajedo*, a alguns quilòmetres per una carretera de terra, hi ha un altre monument natural que recorda algunes grans construccions



dreçades per l'home. La *Saca de Lã* té aquest nom perquè recorda sacs de cotó fluix apilats segons l'imaginari popular. El *Carií* va viure una època daurada als anys vint, quan va ser una zona on es cultivava el cotó. La *Saca de Lã* està formada per pedres gigantesques, rectangulars, que s'encaixen perfectament i que formen una mena de piràmide de més de trenta metres d'alçada a la qual és possible pujar. És difícil entendre com s'ha format i com la natura pot ser tan audaç.

En algunes pedres es troben pintures rupestres atribuïdes als indis *cariis*, que van viure per aquest indret –i per molts altres, ja que eren nòmades– fa uns cinc mil anys.

És en el *Lajedo do Bravo*, a uns vint quilòmetres de l'altre *Laje-do*, on se'n troben la majoria, les més boniques i visibles de la zona: ocells, figures humanes i dibuixos geomètrics són

pintats en grutes formades per grans pedres. Probablement, locals que romanien abrigats de la poca pluja i, possiblement, dels enemics. Alguns són llocs de rituals, ens explicava el nostre guia, i una cova és un cementiri on enterraven els xamans i els guerrers destacats. El guia és un xicot anomenat *Djair Fialho*. Un xicot al qual agradava molt parlar i que jo hauria escoltat durant molt de temps. Un noi que transmetia passió i coneixement en el que explicava, que transportava els qui l'escoltaven a altres èpoques, èpoques de persones que sabien llegir les estrelles –caminaven de nit o a l'albada o al capvespre perquè la calor ja trencava les pedres, literalment–, que trobaven aigua on aparentment no n'hi havia, que menjaven el que la terra els oferia, que sabien sobreviure i deixar la seva petjada en el temps. Persones que vaig aprendre a admirar gràcies als coneixements transmesos amb entusiasme pel *Djair*.

Reconec que jo duraria ben poc en un ambient així. Sóc un animal urbà...

Bon Nadal

Si el pla tot és ple de gebre,
En rústic i humil pessebre
S'encén el Foc de l'Amor.
Foc que al món dóna gaubança
I els cors omple d'esperança,
Foc sublim i redemptor!

Jesús neix d'una Donzella
Qui apar l'estel del matí,
Que al seu pas canta l'ocella
I les roses veu florir.
El cel riu. La nit és bella.
Canta "Glòria"... un serafí...
Davant tanta meravella
tot el món es sent tremir.

Josep Pujadas Truch



Per Nadal torrons i neules de pastisseria

De les pastisseries del Masnou

david MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)
pastisser

Venda
Online

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

Pastisseria Degustació Granja



Matalí

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60



PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou



Pastisseria
miquel

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou



C A N
R A C

Comandes a:
www.canrac.com o bé a la
botiga, fins dijous 17
A partir del 17 cal confirmar disponibilitat

Fes el teu Nadal;
nosaltres t'hi ajudarem.

Tenim tots els productes per fer el
teu brou de Nadal o bé endú-te'l fet.

93 555 16 64 Mestres Villà, 101, el Masnou



Elaboració pròpia

MARISA VILA
Perruqueria Mixta



Bon Nadal

Jaume I, 2 · 93 555 96 52
el Masnou
NO TANQUEM AL MIGDIA
Hores convingudes



SALA
AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/ Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou



FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

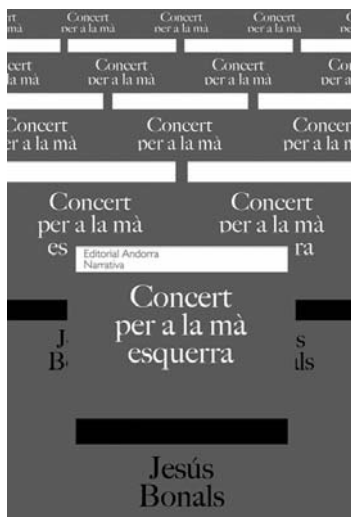
Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

UNA NOVEL·LA RIU I DE SAGA FAMILIAR

Concert per a la mà esquerra (1) obre les portes a la literatura d'adults a un autor, en Jesús Bonals (Balsareny, 1943), que fins ara només havia escrit per a gent jove. I ho havia fet amb èxit i força: *Hem nedat a l'estany amb lluna plena* (1981), signada amb el pseudònim de Raimon Esplugafreda, ha estat un llibre de lectura de moltes generacions, ha esdevingut un clàssic contemporani de la literatura juvenil catalana. Però deixem-nos del passat i anem al present, a aquest *Concert per a la mà esquerra* que amb la professionalitat, el rigor i el gust que la caracteritzen ha editat l'Editorial Andorra.

Es tracta d'una novel·la riu de saga familiar i de base realista en què realitat i ficció es barregen en un exercici molt aconseguit gràcies a la versemblança, que gosaria dir que no trontolla en cap moment, malgrat l'extensió de l'obra; d'una novel·la amb uns personatges rics, elaborats, creïbles, carregats de secrets. N'hi ha molts, alguns de tan importants que per si sols serien una bona novel·la curta: la vida i desaparició de la Maria Lord, l'es-posa de l'oncle Pere, n'és l'exemple més clar, però també ho podrien ser la desaparició de l'Eva, la paternitat de la Rosa, el pas dels jueus per la



frontera andorrana...

És una novel·la plena de referents històrics molt ben tractats, molt ben documentats, totalment imbricats en l'acció. Uns referents que abracen bona part del segle XX, des de la dècada de 1930 fins a la de 1990, quan s'esdevenen els fets i en què el narrador va duent a terme la investigació sobre el seu pare, en Ramon Valldora. Es tracta d'una novel·la molt universal, malgrat que d'entrada ens pot semblar local i rural, ja que en bona part es desenrotlla en un poblet del Solsonès. No ens ha de fer estrany, que ho sembli, perquè, com han assenyalat molts escriptors, per esdevenir universals s'han de mantenir les

arrels. També n'hem de destacar la importància que hi té la música, tant en la vida de molts dels personatges que hi apareixen, com en els aspectes formals (la majoria dels paratextos introductoris de capítols hi fan referència) i la riquesa del llenguatge i dels recursos literaris que l'autor hi utilitza. Uns recursos de base clarament popular, que quedi clar, ja que el subgènere triat, la transcripció fidel de les cintes enregistrades durant l'enquesta, com ell mateix narrador-personatge la qualifica (p. 406, per ex.), l'acosta a la literatura oral.

La novel·la, malgrat un cert to de tragèdia que la recorre (malalties mentals i accidents de la família de l'oncle Miquel; assassinats de la guerra civil i de la postguerra; camps de concentració i persecució dels jueus; branques familiars sense descendència; etc.) té tocs d'humor molt mesurats, molt allunyats del xaronisme, en la línia clara dels clàssics, que aconsegueixen, d'apaivagar el dramatismes d'alguns moments de l'obra.

No tinc espai per dir-vos-en més coses, ni per resumir-vos-en l'argument, ni per exemplificar tot el que he anat apuntant. Només em resta convidar-vos a llegir-la: no la podreu deixar, us atraparà, una de les raons fonamentals, em sembla, a l'hora de recomanar una novel·la.

(1). Jesús Bonals: *Concert per a la mà esquerra*. Editorial Andorra (Col·lecció: "Narrativa"), Andorra la Vella, 2015. 510 pàgines.

h o s t i a o b e r t a

Ve de la pàgina 7

poble i entitats, tant públics com privats, per la col·laboració que durant gairebé disset anys ens han donat i us demano que tingueu la mateixa confiança i col·laboració amb la nova Junta Directiva encapçalada per la nova presidenta.

Gràcies per tot.

Salut i foc!

Joan Bertran i Garcia

LES ESCALES DEL POLIESPORTIU

El curs passat no hi havia barana a les escales del poliesportiu que baixen a la pista on les persones grans fem gimnàstica.

Aquest any continuen igual. Si tenim en compte que les persones que utilitzem aquestes escales som grans, només ens queda suposar que els responsables de les instal·lacions esperen que hi hagi algun

accident. Aleshores probablement veuran un motiu per arreglar-les. No importa que la llei obligui que totes les

escales públiques tinguin barana. Aquí se'n fa cas omís.

Montserrat Valldeperas Roig

escola de música
Emma Calvo
T'agrada cantar? T'agrada el gospel?
C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou
93 540 86 96 · 630 16 33 26

QUI VA MATAR L'ALMIRALL NELSON?

Josep Condeminas

A l'any 2010 vaig tenir l'ocasió de visitar el vaixell insígnia de l'Almirall Nelson *HMS Victory* al port de Portsmouth, Anglaterra, visita que vaig descriure en el Butlletí n. 288 de juny del 2011. Sobre un lloc determinat de la coberta del vaixell hi ha fixada una placa de llautó on s'indica que exactament en aquell punt va caure ferit l'Almirall, però la història de la decisiva batalla de Trafalgar no diu qui va ser l'home que va ferir Nelson. L'informe mèdic especifica que el tret li va penetrar per l'espatlla esquerra, li va fracturar la segona i tercera costelles, li va travessar el pulmó i, finalment, el projectil li va trencar la columna vertebral. L'informe oficial també assegura que el tret provenia d'un franc tirador instal·lat a la cofa del vaixell francès *Redoubtable*, pràctica habitual aquesta d'instal·lar franc tiradors a les Armades franceses i espanyoles, però no a l'anglesa. Si es tractés d'un oficial desconegut la història s'acabaria aquí, però tractant-se d'un personatge famós com Nelson esdevé un terreny adobat per a dubtes i especulacions sobre la identitat de l'home que va matar Nelson. Una versió assegura que immediatament el franc tirador va ser abatut pels guardamaries John Pollard i Francis Edward Collingwood, però una altra versió afirma que, enardits per la mort de Nelson, els anglesos van abordar el vaixell francès i van passar a ganivet el que quedava de la tripulació, entre ells el franc tirador. La veritat és que tot sembla molt contradictori, ja que per part francesa també s'assegura que el sergent francès Robert Guillemard va ser qui va efectuar el tret; va sobreviure a la batalla i vint-i-un anys més tard va escriure un llibre sobre el fet, i que va publicar als Estats Units. Incomprendible, quan el correcte és que el publicqués a França. Altres veus diuen que aquesta història del sergent és totalment falsa. L'informe oficial del comandant del *Redoubtable* Jean Jaques Étienne descriu que va haver-hi una profusió de trets per ambdós

bàndols, amb Nelson al front dels anglesos i, per tant, és molt probable que un dels molts projectils ferís l'Almirall.

Tot i que la versió oficial continua sent la del franc tirador, posteriors anàlisis també l'han posada en dubte ja que des de la cofa d'un vaixell en constant moviment, amb la confusió de la batalla i amb la característica imprecisió de tir del mosquet model *Charleville*, resulta extremament difícil encertar un blanc a una distància de divuit metres, encara que no impossible, tot i que el suposat sergent francès assegura que va disparar a l'atzar sobre un grup de mariners i oficials anglesos. Finalment, en una altra versió també apareix el nom de Jean Baptiste Dufau,

que, segons la tradició oral i cartes enviades als seus familiars, afirmava que immediatament de disparar contra l'Almirall va rebre una descàrrega que li va ferir greument una cama, que posteriorment va perdre. Va sobreviure a la guerra i va tornar a la seva ciutat natal, Baiona, on secretament li van brindar honors i la concessió d'una pensió vitalícia, història que tampoc no va merèixer cap credibilitat. S'ha de reconèixer que en no haver-hi cap afirmació categòrica i rotunda sobre la identitat del possible franc tirador i altres versions, tot queda en un estat d'opinió confusa i generalitzada.

Fonts consultades:
el llibre *HMS VICTORY* i Internet.



Bon Nadal



Tallers Masnou

G.Oliveras

Taller Multimarca



Ho fem possible cada dia

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

Tenim la taula parada per a aquest Nadal
Bones Festes!



ROCA
Xarcuteries

Des de 1941

Mercat Municipal parada, 41, 93 540 10 61 · Sant Miquel, 25, 93 540 88 02 · El Masnou

LA FRUITA

Per Nadal regala fruita

T'oferim un extens assortit
de paneres i centres per a
aquestes Festes.

Mestres Villà, 115

93 540 34 74 - 618 76 35 29



la_fruita



la-fruita



lafruita.com



Jaume Estragués

Equilibrat electrònic · Alineació de direcció



MICHELIN



**CENTRAL
PNEUMATIC**

Bon Nadal



Av. Joan XXIII, 28. T. 93 555 53 03



Bones Festes

òptica el masnou



Av. Joan XXIII, 39

El Masnou 93 540 30 81

JOAN

FLORS I PLANTES

Navarra, 100 el Masnou 93 555 79 34

Amb la teva compra et regalarem el

98.872

NADAL, PESSEBRES, COMPLEMENTES

Comandes per telèfon: 93 555 79 34 / 615 860 822

Per internet: comandes@florsjoan.com



Històries de la vila

Joan Muray

El senyor regent

Mossèn RAMON SANAHUJA i MARCÈ

(Banyeres del Penedès 1889 - Cerdanyola del Vallès 1970)

Bisbe de Sogorb, Cartagena i Guardalfiera

Aquest home d'Església, tot i que la seva estada al Masnou no fou gaire llarga, va deixar una profunda petja, evidentment no als nostres dies, sinó al seu temps, i el seu record va perdurar molts i molts anys en la memòria de la nostra gent, si no només en quedarien quatre ratlles. Tot el que sabem ha estat possible mercès a la transmissió oral.

Al Masnou, hi va estar des del 1927 al 1932, i no com a rector ni vicari (que sí que n'hi havia) sinó com a regent, entre els rectorats de Mn. Raventós i Mn. Tutusaus. Per vés a saber quins entrellats eclesiàstics no fou nomenat rector. De mèrits no n'hi faltaven, ja que, sortint del Masnou, fou nomenat arxiprest de Terrassa i més tard bisbe de diferents diòcesis.

El que sí és cert és que a la nostra vila fou molt estimat, i als només cinc anys que hi va estar hi deixà la seva petja, a més del record, que encara perdura al cap de més de vuitanta anys.

Abans de seguir desgranant tot el que féu a la nostra vila, vegem, però, un xic de la seva biografia. És aquesta:

– 19 de desembre del 1889. Neix a Banyeres del Penedès, fill de pagesos.
– 1901. Ingressa al Seminari de Barcelona, on va estar fins als 18 anys.

– 14 de març del 1914. És ordenat sacerdot i canta missa el dia 19 a l'altar de la Confessió de la Basílica de Sant Pere del Vaticà i torna després a passar uns dies amb els seus.

– Retorna a Roma, on durant dos anys estudia i es treu el títol de Doctor en Dret Canònic.

– 1916. És designat coadjutor de la parròquia del Vendrell, i el 1917 regent de la de Castellar del Vallès.

– 1923. És nomenat ecònom de Granollers, fins al 1925, quan es nomena



Vista de la parròquia de Sant Pere del Masnou (abans de la guerra)

nat rector de Sant Andreu de la Barca.

– Del 1927 a 1932 es fa càrrec de la parròquia del Masnou, com a regent.

– 1933. És nomenat arxiprest de Terrassa, on era en esclatar la guerra, i va haver de fugir i amagar-se.

– 1937. Per l'octubre intenta fugir a l'estranger i és detingut a la Seu d'Urgell pels milicians, que el feriren i feren presoner i el traslladaren a la



Monsenyor Sanahuja, l'any 1944, quan fou nomenat bisbe de Sogorb.

presó de Lleida, on va estar-se fins acabada la guerra.

– Mentre no pogués tornar a Terrassa, és nomenat rector d'Almenar, i posteriorment torna al seu arxiprestat terrassenc.

– 10 d'agost de 1944. És nomenat bisbe de Sogorb, Castelló de la Plana.

– 13 de maig del 1950. És nomenat bisbe de Cartagena, Múrcia.

– 10 de novembre del 1951. Va inaugurar el *Grupo Escolar Obispado de Egara* a Terrassa, l'actual Escola Bisbat d'Ègara.

– 22 d'abril del 1969. Es retira de bisbe de Cartagena i li donen el títol honorífic de bisbe de Guardalfiera, a la regió eclesiàstica dels Abruços, Itàlia.

– 8 d'agost del 1970. Mor a Cerdanyola del Vallès, on vivia amb familiars seus, i és enterrat al panteó familiar de la basílica egarenca, ara catedral de Terrassa. Era bisbe emèrit de Cartagena.



Imatge de la inauguració de l'envelat de Festa Major de 1932, on se'l veu al costat de l'alcalde d'aleshores, el Dr. Joaquim Cusi i Furtunet.

Després d'aquesta cronologia de la seva vida, vegem com fou el seu dia a dia al Masnou.

La primera cosa que es trobà fou que la Catequística, el local pertanyent a la Parròquia, on es feien tota mena d'actes, com recitals, teatre, etc. necessitava reformes. Aquell mateix any 1927, es va decidir ampliar-lo, tant l'escenari com la resta; obres que s'inauguraren el 22 de desembre del 1928 amb l'assistència del Dr. Josep Miralles, bisbe de Barcelona.

I seguint amb la Catequística, però de caire diferent, fou que aquest centre parroquial tenia una coral, l'Orfeó de la Catequística, orfeó que, pel que es veu, encara existia (1) al temps de Mn. Sanahuja. Doncs bé, el seu cor era cobejat pel Casino del Masnou (2), que es veu que volia incorporar-lo a aquesta entitat, però Mn. Sanahuja ho impedí. Malgrat tot, el cor després es va dissoldre.

Una de les activitats que la Catequística duia a terme, com ja he dit, era el teatre, del qual tenia diversos grups: de criatures, joves i adults (nois i noies). Aleshores no es barrejava "la roba"; tant és així que, a Els Pastorets, el paper de la Mare de Déu, el feia un noi disfressat. Fins després de la guerra, aquest paper no el va fer una noia.

Al seu temps es va construir o, millor dit, es va preparar el que era una vinya abandonada dels Olivé (3), que cediren per fer-hi un camp de futbol, on jugaria l'equip de la parròquia. Camp que fou conegut com a Camp dels Catòlics. L'indret on estava era al

carrer de Buenos Aires, al costat de la finca de can Genové, i pel darrere donava al que ara és el carrer de Sant Miquel.

Aquesta tasca fou duta a terme pels mateixos nois que hi havien de jugar; menuts i grans hi col·laboraren aplanant el terreny i deixant-lo apte per jugar-hi a pilota.

Anys més tard, entre els quaranta i cinquanta del segle passat, el camp encara seguia operatiu, tot i no haver-hi equip parroquial. Aleshores servia per als jocs del *recreo* dels alumnes de l'Acadèmia Montserrat; posteriorment, com a cada pam del Masnou, s'hi feren cases.

Del darrer any de la seva estada al Masnou tenim una preciosa fotografia de la Festa Major de Sant Pere del 1932, a la qual, entre tota la gent que s'hi veu, tenim a primera fila un Rosés (de can Portollas), seguit del mestre Josep Pericot amb el seu fill Iago (aleshores de tres anys), després hi veiem Mn. Ramon Sanahuja, i al centre (amb barret a la mà) l'alcalde del Masnou, el Dr. Joaquim Cusi i Furtunet (dels Laboratoris Cusi), que a la seva esquerra té el farmacèutic Lluís Nogués (amb bastó, ja que aleshores era del Consistori).

Quan va morir, a Cerdanyola del Vallès, vivia a casa d'uns familiars, segurament les seves dues germanes, que també l'havien acompanyat durant la seva estada al Masnou i possiblement a les altres destinacions.

Com he dit al començament, la seva estada a la nostra vila només fou de



Monsenyor Sanahuja en una imatge de 1970 (Foto del diari La Vanguardia del dia 9 d'agost de 1970).

cinc anys, però intensos i fructífers.

NOTES

- 1- A les Històries... de desembre del 2008, en un article sobre aquest orfeó, es parlava del 1912/13 (?), però no se sabia que hagués allargat fins a aquesta data.
- 2- Sembla que fou degut al grup de cacics que hi remenaven les cireres.
- 3- Aquests Olivé són els qui són coneguts per un dels seus membres, el Dr. Cèsar Olivé Gumà (metge dels toreros), i, pels més antics del Masnou, pels de "cal Caganer".

FONS CONSULTATS

- La Vanguardia. 11 d'agost de 1944
- La Vanguardia. 9 d'agost de 1970
- Arxiu/biblioteca Joan Muray
- Històries de la Vila... del Masnou. De Joan Muray. Volum I.
- Històries de la Vila... del Masnou. De Joan Muray. Volum III.
- Joan Maresma i Pujadas



Banyeres del Penedès, poble on va néixer Ramon Sanahuja i Marcé

Compromesos en la cura de la visió.

A Alcon investiguem i innovem per oferir a professionals i pacients solucions que milloren la nostra salut visual i la nostra qualitat de vida.

Alcon®

a Novartis company

Auto-servei

FONT

CARNS, EMBOTITS, VERDURES, FLECA, PRECUINATS

PREMSA DIARIA

PANERES I LOTS DE NADAL

Lluís Millet, 102. · Tel 93 277 78 17 · El Masnou

Frankfurt Parera



93 555 78 94



Als vespres fem comandes a domicili

Afella, el Masnou, Teià i Premià de Mar.

De dimarts a diumenge de 20 a 22.30/23h

Comanda mínima 15€

Prat de la Riba 98 (Camí Ral Ocata) el Masnou

www.frankfurtparera.com · frankfurtparera@hotmail.com



Al carrer Itàlia treure's el carnet no és car!



facebook.com/autoescolarolan • www.autoescolesrolan.cat

Matrícula, curs intensiu, tramitació expedient, examen teòric, 1r. examen pràctic + 4 classes pràctiques **199€**

“ 8 classes pràctiques **299€**

“ 15 classes pràctiques **499€**

“ 25 classes pràctiques **699€**

Taxes no incloses

L'empresa Mobles Vilalta tanca les seves portes

Ara que pràcticament celebrem els seixanta anys, ens adonem que el temps ha passat volant. Quantes històries, quantes anècdotes, quantes il·lusions i també alguna desil·lusió viscudes. Moltes gràcies, clients i amics, que heu estat amb nosaltres tota una vida, ho hem fet el millor que hem pogut i, si en algun moment no n'hem sabut prou ,

us demanem sincerament disculpes. Ha arribat el moment de dir-nos adéu. L'empresa Mobles Vilalta tanca les portes per jubilació. Només una última cosa: *molts mercis* a tots aquells qui ens heu ajudat, participat i confiat. Fins a sempre.

Joan i Ma Teresa Vilalta

Mobles Vilalta
Des de 1956

BONNADAL

API
aicat 384

Finques Puig S L

Compravenda - Administració - Ass. jurídica

Mn. J. Verdaguer, 14 el Masnou

Tels. **93 555 10 60 / 17 61** • Fax **93 555 28 90**

www.finquespuig.net • info@finquespuig.net



Nou Corsa

EL NOU OH!
AMB INNOVACIONS
DE CLASSE PREMIUM



Wir leben Autos.



TallerXXI
SERVEI MULTIMARCA

Des de 8.800€

Taller distingit

MAPFRE



Automòbils Rijor SL Servei oficial OPEL

República Argentina, 29 · El Masnou · 93 540 42 05

Història de la Pessetita

Lidia Ruiz Sanchez

Tan sols quedava un tros de metall per encunyar i dos homes discutien.

– És millor fer un duro.

– No!, una pesseta.

Sí, aquells tros de metall era massa gran per fer una pesseta i justet per fer un duro.

Ho van decidir a la sort i va guanyar el qui volia que fessin una pesseta amb el metall. Va ser encunyat amb molt de compte i amor, ja que el senyor que el va encunyar, que es deia Ramon, estava molt enamorat i va començar la vida d'aquell tros de metall convertit en pesseta.

El primer que van fer va ser posar-la en un grup de pessetes, embolicades totes en un paper, i les van portar al banc. Al banc molts clients volien pessetes, i *Pessetita* es va anar acomiadant a poc a poc de les seves amigues pessetes. Ja sols quedava ella i un home se la va emportar, va ser la seva primera experiència com a pesseta.

L'home es deia Àngel i era bastant nerviós, ja que no feia més que ficar la mà a la butxaca i donar voltes als diners. Allí va conèixer els duros. No eren mala gent! Però una mica creguts perquè valien més.

Com que el senyor Àngel donava tantes voltes als diners de la seva butxaca, *Pessetita* va caure a terra, i ella, desesperada, va començar a cridar:

– Eh, senyor Àngel, que sóc aquí, he caigut! Que no em sent?

Però ella no tenia que els humans no sentien les coses, i menys a una simple pesseta. *Pessetita* se sentia sola i tenia fred, era de nit i el carrer era desert, amb la qual cosa ningú no la va poder veure. Va cridar una fulla que havia caigut d'un arbre, era tardor, perquè l'abrigués.

Va arribar el matí i va sortir el sol, es va acomiadar de la fulla, que es deia Toñi, i que era molt agradable i riallera. *Pessetita* va veure com els nens anaven a l'escola, molts la trepitjaven i ella inútilment començava a cridar, ja que li feien mal.

De sobte una nena la va veure i amb gran joia la va agafar. La nena, que era molt bonica, es deia Laura i estava molt orgullosa d'haver trobat una pesseta i això també era un orgull per a *Pessetita*. La Laura no la va tenir gaire temps, perquè va entrar en una botiga de llaminadures i se la va gastar comprant un xupa-xup.

Pessetita anava de mà en mà i n'estava farta perquè era molt avorrit, va pensar amb amargor. Va estar alguns dies a la caixa d'un supermercat; allà va sentir moltes xafaderies, perquè a la caixa li agradava parlar de tothom quan sortien per la porta, fins que va anar a parar a un moneder. Allà va trobar una amiga pesseta que havia conegut al banc, es van explicar la vida i van veure que les pessetes havien nascut per anar d'un lloc a l'altre.

Tampoc al moneder va estar *Pessetita* gaire temps, però aquesta vegada que va canviar de mà va anar a parar a la butxaca d'un capitalista que es deia senyor José. Allà va

conèixer els bitllets, aquests sí que n'eren d'antipàtics! Es burlaven d'ella perquè mai en aquesta butxaca no havia caigut una pesseta i la veien insignificant. Li deien:

– Hooooo Hoooooo Hooooo, tu no vals res, ets petita i amb tu no es poden comprar coses grans, hooooo, hoooo, hoooo.

Pessetita va acomplexar-se bastant i es va escapar; aquesta vegada va tenir una experiència que mai no havia sentit perquè el petit de la casa, que es deia Miguel Àngel i era molt entremaliat i ploràmiques, la va agafar. Era un nen que tenia una síndrome que es deia síndrome d'x fràgil, i que sí que l'escoltava i s'hi podia comunicar. Ella li va explicar la seva curta vida; mentrestant ell l'escoltava amb molta atenció i ell també li va explicar coses, com ara: que anava a una escola especial, que tenia dos germans grans que l'estimaven molt, que al seu pare li agradaven les motos i que la seva mare era molt lluitadora i que ell la necessitava molt. També li va dir que els nens i nenes amb aquesta malaltia es poden comunicar de manera secreta entre ells, entre les coses, els animals i les plantes perquè tenen un do invisible que les altres persones no poden veure. Miguel Àngel va començar a jugar amb ella i se la ficava a la boc; sense voler, el nen se la va empassar i *Pessetita* va anar a parar a un lloc molt fosc i humit.

Tenia por perquè no sabia com sortir-ne. Tampoc no va triar gaire, i es va endur una gran sorpresa al veure que tots l'esperaven impacients, encara que feia una mica de pudor... La van col·locar en un quadre amb un preciós marc, darrere d'un vidre, i a sobre van posar una placa on es llegia "La pesseta digestiva" i d'allà no es va moure mai més i va viure contenta i feliç, fins que van arribar els euros, i ella estava molt contenta perquè cada dia podia parlar amb el Miguel Àngel....

I vet aquí un gat, i vet aquí un gos, i vet aquí que el conte ja s'ha fos.

Dedicat al meu X fràgil, Miguel Àngel Montes Ruiz, amb tot el meu amor.

Vull saber la teva opinió a: cfalidiarui975@gmail.com

Wapsap 682693168

La síndrome X fràgil (SXF), o més extensament síndrome del cromosoma X fràgil, també coneguda com a síndrome de Martin & Bell, és una malaltia genètica que provoca retard mental a causa d'una alteració del cromosoma X.



Miguel Angel, síndrome d'X fràgil; Lidia portadora de la malaltia.

Som

Com ho podem fer perquè siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

Oriol Lugo

Psicòleg Clínic & Coach Executiu i Personal www.oriolugoreal.com

Els fantasmes del Nadal i com podem ser més feliços en aquestes dates

Ara que s'apropa el Nadal ens trobem immersos en l'atmosfera d'un gran nombre de costums i tradicions, sense oblidar la dels contes i les rondalles pròpies d'aquesta època de l'any. Un dels clàssics populars és el relat "Conte de Nadal" del britànic Charles Dickens, que a través de la seva novel·la ens ofereix un magnífic exercici de reflexió totalment adient per al nostre creixement emocional.

Us proposo fer un viatge al cor de la narració, però des d'una visió del Coaching o l'art de fer preguntes que ajuden les persones a créixer.

Explica la història que hi havia un home avar i egoista anomenat Ebenezer Scrooge que menyspreava el Nadal i tot el que hi estava relacionat. Però tot canvia quan la nit del 25 de desembre rep unes aparicions.

El primer esperit és el del Fantasma dels Nadals Passats, que li fa girar la vista a la seva infància i joventut i a tot allò que hauria pogut ser, però hi va renunciar.

A continuació m'agradaria fer-te les



següents preguntes: Com eres de petit i de jove? Què consideres que seria bo de recuperar d'aquelles etapes? Amb qui d'aquells temps t'agradaria reprendre el contacte? Què has après de les decisions del passat?

El segon esperit és el del Fantasma dels Nadals Presents, que mostra a Scrooge diferents escenes de persones de tota mena i com gaudeixen de la festivitat.

Voldria plantejar-te algunes qüestions

sobre la teva situació actual: Estàs satisfet/a amb la teva situació actual? Què t'agradaria que millorés? Què pots fer per canviar-ho? Hi ha algú a qui podries ajudar avui mateix?

Finalment, arriba el Fantasma dels Nadals Futurs, una figura sinistra que no parla i que només es limita a assenyalar a Scrooge les coses que succeiran l'any vinent. La que més l'impacta és la seva mort i com la viuen gent del seu entorn.

Et plantejo tot seguit alguns interrogants per reflexionar: Com voldries que fos el teu futur d'aquí a un any? Com voldries que fos el futur dels teus éssers estimats? Com t'agradaria que la gent et recordés? Què pots fer que estigui a les teves mans?

En aquell moment, el protagonista del conte desperta a la seva habitació i descobreix que és el matí de Nadal i que tot el que ha viscut amb els esperits ha durat només una nit. És llavors quan decideix fer un canvi de 180 graus i es converteix en una millor persona en tots els sentits.

En el nostre cas no fa falta viure tals visions fantasmagòriques; a vegades només necessitem uns quants minuts per reflexionar sobre el nostre passat, el nostre present i el nostre futur. Preguntes com les que t'he plantejat per ajudar-te a ser més feliç. Però no només durant el Nadal; el meu desig és que ho siguis al llarg dels anys. Bones festes!

La punta de la llengua (71) *Esteve Pujol i Pons*

Sembla que al món de les paraules, com al de les persones, n'hi ha que tenen mala sort. Penso en **gaire/gaires**. Potser sense adonar-nos-en, l'anem deixant de banda –segurament perquè no té un equivalent exacte en castellà– i la substituïm per *molt...* o per *massa*.

On diríem *Avui no he caminat gaire...* ara sentim *Avui no he caminat molt...* *Avui no he caminat massa*. En lloc de *No hi haurà gaire gent...* sentim a dir *No hi haurà molta gent...* *No hi haurà massa gent*. Quan millor podríem dir *No t'hi has esforçat gaire...* diem *No t'hi has esforçat molt...* *No t'hi has esforçat massa*.

Sentim els homes del temps de TV3 que ens diuen *No hi havia massa núvols...* *No plourà pas molt, no plourà pas massa...* No seria més genuí dir *No hi havia gaires núvols...* *No plourà pas gaire?*

El **gaire/gaires** va reculant, pobret; el *molt* i el *massa* se'l mengen; un dia... l'hauré perdut del tot; quina llàstima!, tindrem una llengua més pobra!, serem més pobres!

És clar que *molt/molta/molts/moltes* i *massa* són ben correctes, i tant; però no pas quan volem dir precisament **gaire/gaires**, en frases negatives o condicionals.

Recepta: quan puguem dir o escriure **gaire/gaires**, no diguem ni escriguem *molt/molta/molts/moltes* ni *massa*. **Proveu-ho i veureu com funciona de bé.**

PLE DE LLANA



Totes les novetats de temporada, i et guiarem per fer els teus regals de Nadal. Tenim moltes idees.

Carrer Barcelona, 24 . Tel. 647 751 702

Som al Camí Ral al costat de la plaça del Mercat Vell

EL MASNOU

serveis

SERVEIS DE NETEJA



*Bones
Festes
de Nadal*

**93 555 76 61
609 72 65 16**



Ramon
Clemente
GLASS

República Argentina, 15, el Masnou
93 540 40 12

www.rclemente.net

rclemente@rclemente.net

Flors i Plantes Puig ens diu adéu i fins a sempre.

Després de quasi 49 anys, primer a la Plaça de la Llibertat i darrerament a l'entrada del Mercat Municipal del Masnou, *Flors i Plantes Puig* vol agrair la fidelitat dels seus clients i amics, que fins ara han portat alegria a la seva petita empresa familiar. Tant en Pere com la Montse us fan una forta abraçada tot dient que us trobaran a faltar; però tot té un final, com tot a la vida, i que en aquest cas és per la jubilació d'en Pere; que ja li toca!

En Pere, fill de casa de pagès dedicada a la floricultura, i la Montse, filla de comerciants de la llibreria Sant Jordi, ambdós sempre dedicats al servei del públic, volen acabar aquesta etapa de botiguers amb molta felicitat i dient-vos sincerament: fins a sempre, us estimem i que tingueu un Bon Nadal.

Pere Puig i Montserrat Riera



La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Adobats de Nadal

1- Formatge Feta adobat.

300 g de formatge Feta, 1 llimona,
3 o 4 branquetes de farigola,

2- Olives trencades.

1 cullerada de llavors de coriandre,
320 g d'olives verdes o negres,
2 fulles fresques de llorer, llimona, 1 bitxo vermell sec.

3- Pebrots escabetxats. 3 pebrots vermells, 2 branquetes de romaní, 4 cullerades de vinagre bo, 4 grans d'all,

Hem de tenir:

**tres pots nets de mig quilo que tanquin bé i
1 l d'oli d'oliva verge per a totes tres conserves.**

1- **Tallem el formatge Feta en quadrats d'uns 2 cm i unes tires estretes de pell de llimona sense la part blanca. Hi posem el formatge, la farigola, ho tapem amb una capa de pells de llimona, una mica de sal marina, un bon grapat de pebre negre, fins dalt d'oli i tanquem el pot.**

2- **En un morter aixafem una mica el coriandre i el tirem al pot amb el suc de llimona. Hi afegim les olives una mica trencades, el bitxo i el llorer, una mica de sal de mar i un bon grapat de pebre negre. Ho cobrim d'oli i tanquem el pot.**

3- **Escalivem els pebrots directament als fogons no gaire cuits però ennegrits. Els deixem refredar. Omplim el pot amb els alls sense pelar, el romaní, un bon grapat de sal de mar, pebre negre i vinagre. Pelem els pebrots i els tallem en tires d'uns 4 cm, ho barregem tot, ho cobrim d'oli i tanquem.**

Totes tres conserves poden aguantar dos mesos sense obrir-se. Un cop obertes, a la nevera i s'haurien d'acabar en dues setmanes.

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina



Arran de sòl

Per Pledebuit



D'altres cops us he parlat dels meus congèneres que no tenen la culpa de tenir amos incívics o marrans.

Bé doncs, avui tornaré a fer-ho, però per tocar un tema que no havia tocat mai, el dels gossos que, tot i no estar classificats de perillosos, no estan ben educats, com tampoc no ho estan els qui, per ser dels vostres, ho haurien d'estar.

És un tema que tard o d'hora hauran d'afrontar els qui manen, ja que cada dia hi ha més gent que té gos i, apa, a cagar a fora, i no tots en recullen el present. També n'hi ha que, quan són fora de casa, apa, els treuen la corretja i campa per on vulguis, reiet del papa o de la mama.

També n'hi ha que, tot i no deslligar-los, porten corretges de les que s'allarguen i, si bades (ells quasi sempre ho fan), pots anar de vint ungles, de morros, vaja.

Al que anava: als que, de tan poc educats, per no dir gens, doncs apa, a mossegar el primer que passa o que li fa més ràbia. I tot això ve a tomb d'una notícia que he escoltat i d'uns fets que he vist.

La notícia, trista per cert, és que un gos ha mossegat una criatura i li ha causat danys forts a les cames i al pit, no greus, però sí que l'han haguda de dur a un centre mèdic. I el que és pitjor és que ara aquest gos d'amo incívic, que no era perillós, ara ho serà. I l'amo, què li haurien de fer?, potser que el fersessin curt i li possessin morrió.

Un altre cas és el que va passar a un conegut que sortia de casa; tot d'una un gos jovenet es llança cap a ell i li clava els ullals al genoll; per sort duia uns texans i les dents només li deixaren marca. Però el greu del cas –en aquest no hi va haver pràcticament dany– és que l'amo del quisso, en comptes de fer com tota persona civilitzada, és a dir, demanar disculpes i preguntar si li havia fet mal i si volia anar a curar-se, doncs no, va ajupir-se fins tenir la cara del gos enfront i va dir-li: *¡Esto no se hace!* I para de comptar; a la persona afectada per l'atac, ni *perdoni*.

L'altre exemple d'incivisme, ocorregut a un bon amic, i en aquest cas encara s'hi poden afegir més adjectius (poseu-hi els que vulgueu), ja que el pobre vianant atacat va patir ferides fortes. Va anar així, ell sortia de casa com sempre a fer un tomb amb el seu bastó i, com que encara feia caloreta, anava amb pantalons curts, i tot d'una surt un gos directe a ell i li clava els ullals a la cama i li produí una bona hemorràgia, i la mestressa pocavergonya (si ho voleu dir en castellà encara és més fort) del gos atacant va i li diu: *És clar, com que vostè va amb bastó!* Es veu que hom no té dret a anar amb bastó, ni que siguis gran, ni que el necessitis, ni res. Aquell gos, segons ella, ataca als qui hi van. O sigui que ja ho sabeu, si no voleu ser atacats per una gos ximple de mestressa ídem, doncs deixeu-lo a casa i aleshores el que us passarà serà que us fotreu de lloros.

Com veieu, com deien els avis, vivim en un món de mones, però jo que crec que aquests simpàtics animalons no hi tenen res a veure; més aviat és que, a més d'estar de moda, com diu la publicitat, de tenir mascotes, doncs és tenir-les sense cap mena d'educació, com la que no tenen els qui n'haurien de tenir.

Apa, bup, bup, i lliureu-vos dels incívics de dues potes.

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Ciao, 2015. Resistir.

El 12 de desembre la **Banda Simfònica de Badalona** ofereix el Concert de Nadal al **Teatre Zorrilla** (c/ Sant Miquel, 54; prop del Carrer del Mar) a les 9 del vespre. Sota la direcció del mestre Manel Barea. L'endemà, al mateix escenari, **titelles** per a tota la família, amb *La mongetera màgica*, de Festuc Teatre.

El 16 de desembre, i fins al 17 de gener del 2016 (de dimecres a diumenge), neix la famosa comèdia d'**Oscar Wilde** *La importància de ser Frank* al **Teatre Akadèmia** (c/ Buenos Aires, 47-49; just per sota de la Diagonal, entre Casanova i Villarroel). Embolics i habilitosos diàlegs ambientats a l'Anglaterra de l'època victoriana, amb direcció d'Emilià Carilla. Una nòmina actoral ben interessant: per exemple, Cristina Cervià o bé Àngela Jové.

El 17 de desembre comencen al Teatre Nacional (**TNC**) les funcions de Lorca, d'*El públic*. Fins al 3 de gener, degustable aquesta obra dirigida per Alex Rigola. La millor manera per pensar, per volar, la millor manera per decidir els canvis. Diu el personatge de Julieta, al Quadre Tercer: «A mi no m'importen les discussions sobre l'amor ni el teatre. Jo el que vull és estimar». Diu el personatge del Director, cap al final de l'obra: «T'he dit que hem de resistir, que no ens han de vèncer amb un truc qual-sevol».

Un altre concert de nadal (música **renaixentista i barroca**), a la nostra comarca: el que presenta la Coral infantil i d'adults sota la direcció de Pablo Acosta al Teatre Clavé de **Tordera**, el 26 de desembre, a les 7 de la tarda.

El 30 de desembre el **clown Leandre** i els Barcelona Clarinet Players seran al **Teatre Monumental de Mataró**, a les 6 de la tarda. Amb *Iceberg*. Gest, tendresa, comunicació, música, cita familiar.

Tot el desembre haurem pogut recuperar –queda lluny l'octubre del 2004, de l'estrena inicial al Teatro Lope de Vega de Madrid– el vitalista i energitzant musical **Mamma Mia!** (amb Nina, Albert Muntanyola, Nando González, Paul Berrondo en el paper de Bruno, Clara Altarriba en el paper de Sophie, Carlos Solano en el paper d'Sky, etc.), aquest cop al **Teatre Tívoli**. El dia 31 també podeu anar-hi. A les 22.30 comença la sessió.

En tot cas, passi el que passi, la idea és la mateixa: continuar resistint. I esperar les bones coses. Que així és com vénen.

Als Reis: els podem demanar algun llibre de teatre: *El teatre i*

la política de Joan Manuel Treserras (ADB-Agrupació Dramàtica de Barcelona, novembre del 2015), *Castells i Planas de Cardedeu. Constructors d'escenografies* de Damià Barbany (Arola Editors, 2015), *Psicosi de les 4.48* de Sarah Kane (Lleonard Muntaner, 2015), *Filosofia de la dansa* de Roberto Fratini (Universitat de Barcelona, 2015),... I sort, feina i salut, i bon rotllo a dojo.



GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Carles Maristany

AGRAMUNT

Per desgràcia, dies enrere, les notícies sobre aquest poble van parlar més sobre difunts, víctimes dels darrers aiguats d'octubre, que sobre els seus ben reconeguts torrns, tot i ser dies de prenatal.

Sovint difereixo d'opinió en aquells assumptes en què ja es manifesta i busca les responsabilitats "alienes" a persones, institucions, projectes, dissensys, obres efectuades, materials emprats, permisos atorgats, passant-se la pilota d'un a l'altre cercant els responsables dels danys ocorreguts.

En principi, ningú no n'és responsable directe, ningú no té la culpa del causat.

Aquell sí-no... era la seva hora, el lloc fou inadequat, la pressa, un instant de, la foscuria, l'enlluernament, aquell sotet, la pell de plàtan, voler passar dessota d'una ratlla pintada a terra... tot hi cap! Rebobino! Buscant pàgines viscudes, penso que en aquell temps "glorios" del servei militar obligatori, recordo que en el *Cuartel de Marineria* de Car-tagena primer i en la *Escuela de Sub-oficiales* de Cadis després, es nomenava un servei de vigilància dit *Imaginaria* i copio literalment: Vigilància nocturna que exerceix un soldat (mariner) dins el dormitori d'una casema (nau).

Afortunadament, ni durant les nits que vaig estar franc ni en les que em va tocar guàrdia, no vaig tenir cap problema, cap ensurt.

Alguna vegada, però, l'"imaginària" es veia obligat per raó de decència, de bons costums, en les matinades de primavera o d'estiu a cobrir amb la manta aquella tenda de campanya que posava de forma explícita la joventut virilment manifestada del dorment.



No vull ni puc acusar ningú, ja que desconec el fet i les circumstàncies, però penso que, d'haver-hi hagut un "imaginària", aquest no hauria mort ofegat ni les altres persones dorments tampoc.

Nota: Com diuen els juristes i el meu bon amic J.M^a Alsina: *El causante de la causa es causa de lo causado.*

Aprofitant el butlletí, desitjo a tots els lectors i amics un Bon Nadal i pròsper Any Nou 2016.

Dites i personatges populars (24)

Albert Vidal

PER QUÈ DIEM... SER DE LA MÀNIGA AMPLA

Es diu que algú és de la màniga ampla quan se'l considera força tolerant i, més o menys, tot li sembla prou bé. Per exemple, si un professor o uns pares deixen que els alumnes o fills facin una mica el que vulguin, es diu que són *de la màniga ampla*. És a dir, que se suposa que tenen un esperit més liberal i generós que d'altres que el tenen més rígid i estan menys predisposats a consentir certes llicències al seu proïsme. Com moltes altres expressions, es pot aplicar a algú de manera positiva, però també de manera negativa volent manifestar

que la persona de qui es parla és excessivament permissiva.

La dita té el seu origen en els hàbits que duen els frares en comparació amb els dels capellans perquè la vestimenta habitual dels frares i monjos sol tenir les mànigues força més amples que les de les sotanes dels capellans.

I això com es relaciona amb la dita? Doncs perquè els frares eren molt més tolerants i menys exigents que els capellans en el tema de les penitències que imposaven després de les confessions, ja que absolien els



creients dels seus pecats amb menys imposicions i obligacions expiatòries. Per aquest motiu, la gent considerava que per les amples mànigues dels frares s'hi podien fer passar més coses que per les estretes de les sotanes dels mossens.



FARMASNOU
PARAFARMÀCIA

ROMÀ FABRA, 19-A
93 555 19 46
www.farmasnou.com



Nou Clean
El Masnou

Bugaderia
Tintoreria

FLOS I CALCAT, 17 · L 4
93 540 35 74



MOTORCAS
LLOGUER - VENDA - REPARACIÓ
MAQUINÀRIA CONSTRUCCIÓ
BRICOLATGE
JARDINERIA

Tel. 93 540 17 89
c/Garrofers 5, Polígon La Bòbila
El Masnou

 **Husqvarna**



Serralleria
Josep Tallada Vila

Manyanys des de
1945

FLOS I CALCAT, 17 · L 5
93 540 26 39

CARNISSERIA

Can Ventura

VEDELLA
XAI
PORC
POLLASTRE
EMBOTITS

ROMÀ FABRA, 18
93 555 73 95

EL SECTOR COMERCIAL DE

Bon Nadal

FINQUES

Abelló

ROMÀ FABRA, 22
93 540 25 95
www.finquesabello.com

MODA ÍNTIMA

Fina

LLENCERIA-COTILLERIA

FRANCESC MACIÀ, 30
93 540 16 32



Anem al gra

Llegums, cereals,
sèmols, llavors,
fruites seques,
salut

ITÀLIA, 46
93 141 54 43

CAP
NAV
FLOS I
FRANCE
ITÀLIA, F
FLOR, RO
CRISTÒF
TORRENT
JOAN LL

Estilistes canins i felins

XIC
LA TEVA MASCOTA ÉS XICP

25 ANYS
Grans descomptes
d'aniversari

VENDA DE CADELLS

Passeig Roman Fabra, 19
El Masnou 93 540 37 93
www.xicmasnou.com



**El Rebot
dels Sentits**

Selecció vins, caves,
cerveses, licors,
alimentació gourmet

Entreu a la nostra pàgina
www.elrebotdelsentits.es

ROMÀ FABRA, 25
93 178 22 97

PROMOCIONS

ARENAS
PUBLICITAT
PUBLICITÀRIES

TORRENT VALLMORA, s/n
93 555 00 35 - 09 86
669 407 120 - 673 917 489
www.estampadosarenas.com



ÀGORA CAFÈ
CAFETERIA

Torrent Vallmora, 16
93 127 57 96

 **Agora el Masnou**

marenveterinària

Flos i Calcat, 53
93 555 18 81
Horari: de dill. a div.
de 10.00 a 20.30;
diss. de 10.00 a 14.00

Centre de podologia
ANTEM

Nou tractament
amb làser per a
fongs, verrugues,
ulls de poll i dolor.

Horari: de dill. a div.
de 9,30 a 13 i de 15,30 a 19
dissabte de 9 a 13. Dimarts tancat

Flos i Calcat, 61
93 540 38 36 · 618 61 11 86

forme's
perruqueria

KÉRASTASE
L'ORÉAL

WELLA
PROFESSIONALS

Flos i Calcat, 48
93 555 41 01

**Estanc
Maria Arnau**

Tabacs
Cava de cigars
Regals
Papereria,
fotocòpies

Navarra, 51
93 540 14 48
el Masnou

E LA PLAÇA NOVA US DESITJA

i feliç 2016

**RRERS
ARRA,
CALCAT,
SC MACIÀ,
ROGER DE
MÀ FABRA,
OL COLOM,
VALLMORA I
AMPALLAS**

**CENTRE
PODOLÒGIC
I ORTOPÈDIA
Samaniego**

Centre dispensador de

CatSalut
Servei Català
de la Salut

Atenció integral

Navarra, 65 Feiners i h. convingudes
93 555 10 53
www.ortopodomsn.com

CARRAU
Banc de proves
Competició
Amb reguflat

Navarra, 13
Taller: 93 540 18 91

Servei oficial:
Aprilia, HONDA,
YAMAHA

**SERRALLERIA D'ALUMINI
ALUMINIOS
MASNOU, SL**

Especialistes en
aparatadors
Fabricació pròpia
Finestres abatibles
Portes i finestres lacades en
tots els colors i imitacions de fusta
Tanques i vidres de
seguretat per a tot tipus
de portes i finestres

EXPOSICIÓ I VENDA
Navarra, 14 · 93 555 37 78
El Masnou

**FRUITTIS
TAVERO**

Servei a domicili

Estem a la cantonada
entre el carrer Navarra i
Cristòfol Colom

Navarra, 76
93 540 40 04 - 627 21 23 16
<http://facebook.com/fruittistabero>

FIRSTSTOP
www.firststopmasnou.com

**Pneumàtics
Masnou**

Pneumàtics
i mecànica
ràpida

BRIDGESTONE
Firestone

Itàlia, 18
93 540 99 71

La Moreneta
PASTISSERIA · CONFITERIA

ITÀLIA, 31
TEL. 93 555 35 64

**SUBMINISTRAMENTS
ELÈCTRICS I FONTANERIA**

S.E.F.
Vicenç Linares

Joan Llampallas, 25
93 555 95 62

Ametllers, 12
93 555 83 91

GCC. serveis
neteges i abrillantats

Locals
Comunitats
Empreses
Habitatges
Naus
Neteges obres
Abrillantadors
Polidors
Vidres
Persianes

93
555 12 21
gcc@gccserveis.com

Cròniques CAMPIONAT DÒMINO TARDOR 2015

Resultat del Campionat Obert per Parelles de Dòmino, fet a Gent del Masnou, amb la participació de 24 jugadors de les poblacions de d'Alella, el Masnou i Teià.

CAMPIONAT OPEN DE DÒMINO TARDOR - 2015							
Organitzat per DÒMINO MASNOU							
CLASSIFICACIÓ			CLASSIFICACIÓ A LA PARTIDA Nº	12			
			PARELLES	GUANYADES	A FAVOR	EN CONTRA	
						DIFERÈNCIA	
1	10		Mª Teresa Linàs - Agustí Gibernau	9	3074	2527	547
2	8		Florencio Dorado - Silvestre Sánchez	8	3256	2451	805
3	2		Josep Mª Alvareda - Jaume Martí	8	3342	2817	525
4	12		Carme Villà - Andreu Francisco	7	3313	2740	573
5	5		Josep Mª Castells - Felix Pérez	7	3210	2883	327
6	11		Pepe Cuevas - Victor Domingo	7	3134	2940	194
7	1		MªDolors Bordas - Ramón Mulero	6	2831	3033	-202
8	7		Ferni Subiranas - Joaquim Pera	5	3016	3290	-274
9	6		Mª Antonia Castellví - Mateu Serra	5	2787	3286	-499
10	4		Lourdes Climent - Joan Camps	5	2484	3493	-1009
11	3		Carmen Calle - Mª Teresa Casas	4	2896	3097	-201
12	9		Chema Iniesta - Jose Mª Collado	2	2713	3499	-786



LA CORAL XABEC DEMANA CANTAIRES

Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut. Ens calen veus tant de dones (sopranos i contralts) com d'homes (tenors i baixos). Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

Bon Nadal al Çamí Rai

immoMasnou
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
Pl. de la Llibertat, 14
93 540 50 07
www.immomasnou.com
info@immomasnou.com

COLOMÉ
COLOMÉ
TOT PER A LA TEVA MASCOTA
Consulta veterinària
www.cancolome.com
Av. Kennedy s/n · 93 555 97 04
El Masnou
info@cancolome.com

Mas Vell
Amb la cuina popular
RESTAURANT
PIZZERIA
Barcelona, 2 · 93 555 02 01
El Masnou

LA XIXONENCA
ELS TORRONS
DE SEMPRES
BARCELONA, 11
T. 93 555 02 96

Exposicions

Fins al 10/12 Sion Botey. Pintures
Del 12/12 al 14/1/16 Exposició de fotografies commemorativa dels 20 anys de la fundació de la Coral Xabec de Gent del Masnou (1995-2015)

L'enigma V.D.R.

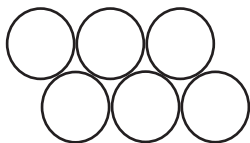
Resposta a l'enigma de novembre:

Deduïm que: 15 persones no tenen casa, 25 no tenen telèfon, 30 no tenen cotxe i 20 no tenen animals. Sumant $15+25+30+20=90$. Per tant hi haurà un mínim de 10 persones que ho tenen tot.

Enigma de desembre:

Tenim 6 monedes posades com en el dibuix. Hem de posar-les formant un cercle, movent una moneda cada vegada, i sempre ha de quedar tocant-ne altres dues.

En quants moviments ho pots fer?



Classes de ioga

Curssets trimestrals els dimarts de les 19.30 a les 21
Aprendreu tècniques de meditació, respiració i relaxació.
Curs impartit per Ivet Compañó, professora de Kundalini-ioga.

Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Preu trimestral: 80 €. Socis 70 €

Inscripcions a Gent del Masnou Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9

Vocalia Recreativa

Més info: ivet@latercerapell.com · 607 74 74 99

Et convidem a fer-te soci de Gent del Masnou

www.gentdelmasnou.cat

gentdelmasnou@gmail.com

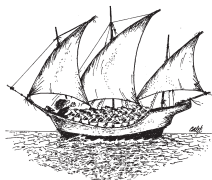
Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20 el Masnou

DÒMINO

Vols jugar al dòmino? Vine-hi.
No en saps? Te n'ensenyarem.
Ja en saps? T'ajudarem a millorar el teu joc.

Socis 7€ - no socis 12€

Cada dilluns i dijous de 6 a 1/4 de 9 del vespre.
Inscripció a Gent del Masnou de 6 a 1/4 de 9 del vespre
Vocalia Recreativa



CONCERTS DE NADAL DE LA CORAL XABEC

Dissabte 19 de desembre a les 21.30 a la Parròquia de Sant Pere del Masnou

CONCERT DE NADAL DE LA CORAL XABEC

AMB ACOMPANYAMENT D'ORQUESTRA

Repertori de nades populars i peces de diversos autors clàssics:

G. Bizet, Camille Saint-Saëns, Fr. Händel i F. Schubert

Direcció:

Montserrat Llagostera i Torrent

Concert a benefici de la Marató de TV3 i de Càritas Parroquial de Sant Pere

Hi col·labora: Ajuntament del Masnou i Parròquia de Sant Pere

BONES FESTES



DOS MES DOS

**MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST. VINS I CAVES
XARCUTERIA SELECTA**

Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82 el Masnou

petit & café

Un ambient tranquil i relaxat
Gran varietat de cafès i Rooibos aromàtics i excel·lents

Novetat!

**Punt de venda de pa
Pa artesanal de massa mare
Pa de sègol, d'espelta, integral, etc.**

Plaça d'Ocata, 5-7 · 93 540 08 66
Tanquem a la tarda

*Perruqueria
CrisAnd*

Enfront de l'Amulatori del carrer Sant Miquel

*Tr. de Maig, 24 · Tel 93 555 38 48 · 08320 El Masnou
Hores convingudes*

MAS 9 BIKES

40 anys ens avalen



Gran assortit de bicicletes i accessoris
amb els millors descomptes
Per Nadal i Reis fins a un 30% en bicicletes
i fins a un 50% en accessoris

www.mas9bikeselmasnou.net

Àngel Guimerà, 16, el Masnou 93 540 88 52

selecció de vins, caves, licors i vins al detall



el celler del mar

**GRAN ASSORTIT DE VINS I CAVES
PER A AQUESTES FESTES
cellerdelmar@ferranpinel.net**

Àngel Guimerà, 12 baixos (Camí Ral) Tel. 93 540 29 53 El Masnou

Xarel·lo

**VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT
VINS D'ALELLA**

Àngel Guimerà, 30 Alella 93 555 21 41
ferranaymar@ferranaymar.net

Joieria rellotgeria

MASNOVINA

**DUWARD
AQUASTAR**

**POTENS
WORLD TIME**

CASIO

Bon Nadal i Felix Any Nou

C. Barcelona, 9 · 93 555 07 76 el Masnou

mercaservei

FRUITES I VERDURES

Servei a domicili

Fontanills, 59 · Tel 93 555 32 32 · El Masnou

ISABEL NEUS

**TEIXITS - MERCERIA
TALLER D'ARRANJAMENTS**

El regal de Nadal.

**Mocadors, guants, bufandes,
pijames, bates.**

Fontanills, 2 · Tel 93 540 26 19